

NYERE MEDDELELSER OM DANSKE FUGLE,

INDSENDTE I AARENE 1923—30 OG SAMLEDE AF

O. HELMS.

Den sidste Sammenstilling af Meddelelser om danske Fugle, der var udarbejdet af R. Jul. Olsen, findes i Tidsskriftets 18. Aargang, 1924.

Paa Grund af forskellige Omstændigheder fremkommer de siden da indsendte Meddelelser først nu, men det er Hensigten fremtidig, saafremt der findes tilstrækkeligt Stof, at lade disse Meddelelser fremkomme hyppigere, mindst hvert andet Aar.

De efterfølgende Meddelelser skyldes: H. G. Beck, cand. mag., København; H. V. Brøndsted, Adjunkt, Birkerød; I. D. Fride-
richsen, Godsejer, Charlottenlund; R. Gram, fhv. Højesterets-
præsident, København; O. Helms, Overlæge, Nakkebøllefjord;
V. Holstein, Skovrider, Jægerspris; Hans Jørgensen, Lærer, Aahøj-
rup; Flemming Bolt Jørgensen, stud. mag., Charlottenlund;
T. H. Kjær, Assistent, Aarhus; A. Koefoed, Kontorchef, Køben-
havn; Halfdan Lange, cand. theol., København; Arne Larsen,
cand. mag., Rønne; M. Larsen, Lærer, Aabybro; C. Neergaard-
Petersen, Kontorchef, København; J. Olrik, Overlæge, Ærøskø-
bing; Erik M. Poulsen, mag. scient., København; S. Rasmussen,
cand. pharm., Hadsund; J. Rossen, Læge, Kolding; Asger See-
rup, Politivadokat, København; J. Tang Petersen, Nørre Vos-
borg; F. Tranekjær, Kasserer, København.

Ederfugl, *Somateria mollissima*.

Det synes, som om Ederfuglen tager til som Ynglefugl her i Landet. A. Koefoed fandt den 8. Maj 1925 10 Reder med Æg paa Saltholm.

Graagaas, *Anser cinereus*.

Den 15. Maj 1924 fandt A. Koefoed i Kollemose i Holte paa en lille Holm en Rede med 5 Æg.

Bramgaas, *Anser leucopsis*.

J. Tang Petersen saa fra den 16. til den 27. Marts 1920 flere Gange 2 Individer i Selskab med Graagæs.

Trane, *Grus cinerea*.

Følgende Beretning om Traner, sete i Yngletiden her i Landet, vil sikkert kunne paaregne Interesse. Af praktiske Hensyn udelades Stedsbetegnelsen, medens Hjemmelsmanden, *Asger Seerup's* Beretning ellers gengives ordret. »Stedet er en stor Mose, omgivet af høj Bevoksning, hovedsagelig Bøg iblandet Eg og Ask; den er ret stærkt tilgroet tildels med Iris og opfyldt af Tuer, bevoksede med højt Græs. Adskillige Steder findes dog større Partier aabent Vand. Da uvedkommende Færdsel med Vogne og Automobileer er forbudt i Skoven, færdes her hovedsageligt Skovarbejdere, og Mosen og dens Omgivelser henligger i stor Fred.

Den 15. Juni 1930, da jeg første Gang passerede Vejen over Mosen, blev jeg opmærksom paa en stor, graa Fugl, der fløj op, idet jeg kom. Da Fuglen forekom mig at være en Trane, søgte jeg at iagttage den nærmere, efter at den havde sat sig længere henne i Mosen, og jeg saa da, at det virkelig var en Trane. Den 2. Juli viste det sig imidlertid, at 2 Traner holdt til i Mosen, idet jeg, fra en Udkigspost bag nogle Træer, saa først 1 Trane komme flyvende og slaa ned paa en Tue i Mosen i en Snes Meters Afstand fra mig. Umiddelbart derefter kom yderligere 1 Trane flyvende og slog ned ved Siden af den første. Da imidlertid en Person kom gaaende ad Vejen over Mosen, blev Fuglene skræmte, fløj op og slog ned længere henne i Mosen. De paafølgende Dage, sidste Gang den 10. Juli, saa jeg daglig en enkelt Trane i Mosen, men ikke oftere 2 samtidig. Paa Grund af Vanskelighed ved at komme ud i Mosen og for ikke at skræmme Fuglene har jeg ikke eftersøgt nogen Rede. I Dagene den 11.—14. Juli saa jeg ingen Traner i Mosen eller dens Nærhed; den 14. forlod jeg Egnen.«

Odinshane, *Phalaropus hyperboreus*.

Om Efteraaret træffes Odinshanen ikke sjældent her i Landet. J. Olrik saa den 12. Oktober en ung Fugl paa Ærø i en lille Sø tæt ved Stranden. Den var, som det plejer at være Tilfældet, meget lidt sky.

Sjældnere er det at se Fuglen her om Sommeren, og de følgende to Meddelelser har derfor en vis Interesse.

Den 27. Maj 1927 saa V. Holstein sammen med flere andre en Odinshane i ren Sommerdragt paa Tipperne i Ringkøbing Fjord ved et Vandhul i Nærheden af Tipperhuset. I faa Meters Afstand stod 10 Mand omkring Vandhullet og iagttog Fuglen, der af og til lettede og fløj en kort Rundtur for saa atter at slaa sig ned omtrent paa samme Sted, hvorfra den lettede. I de samme Egne iagttog O. Helms 1 Individ den 10. Juni 1929. I det gamle Udløb ved Nymindegab Vest for Kroen ligger en langstrakt Ø, som man iøvrigt kan vade over til. Her ynglede blandt andet 30 Par Klyder, og medens jeg iagttog dem, fløj en lille Vadefugl, hvis Art jeg ikke straks var klar over, op fra Stranden og satte sig igen efter at have fløjet et lille Stykke. Det var en Odinshane, det vil sige dens smukke, rene Farver viste tydeligt nok, at det var en Høne. Som bekendt er hos denne Art Hunnen den smukkeste farvede.

Dværgmaage, *Larus minutus*.

J. Tang Petersen saa den 6. Juni 1920 paa Nissum Fjord 6 Dværgmaager, der kredsede omkring hans Baad, og de holdt sig nu Sommeren igennem paa Fjorden. I Sommeren 1921 blev der skudt en udfarvet Fugl.

Der 14. Juni 1929 saa O. Helms ved Nymindegab en lille Flok Dværgmaager paa 8 Stykker. De var i højst forskellig Dragt, enkelte udfarvede med sort Hætte paa Hovedet, andre i meget uren Fjerklædning, sikkert Unger fra det foregaaende Aar.

Søkonger. *Mergulus alle*.

J. Tang Petersen meddeler følgende fra Egnen ved Nørre Vosborg: »I November Maaned 1917 saa jeg en Søkonger, der holdt til i Aaen og var ivrigt optaget af at dykke; at jeg stod paa Bredden i ca. 10 Alens Afstand lod ikke til at forurolige den. Nogle Dage senere fik vi stærk Storm af Nordvest, og Vandet steg hurtigt op og oversvømmede Engene; det stod et godt Stykke op i en tilgrænsende Roemark; herfra lettede 8 Fugle, som trak lavt ud over Vandet, og da jeg var dem temmeligt nær, og de fløj ret langsomt mod den stærke Blæst, kunde jeg se, at det var Søkonger. Samme Dag blev der ved Vemb, den nærmeste Stationsby, fanget 1 levende Eksemplar, der sad trykket

op til et Hus; senere blev der fundet flere døde tæt op til Byen. En Uge efter Stormen gik jeg en Tur i Plantningen, hvis Vestside grænser ud til Engen, og her fandt jeg paa en Strækning af ca. 3 km 4, der muligvis var blæste paa Land. De var mere eller mindre fortærede af Krager. Den 23. November 1917 blev der fundet 1 under en Telefontraad tæt ved Vemb, 2 Dage senere 1 i Udkanten af Byen. 27. Januar og 12. Februar 1918 fandt jeg Resterne af 1«.

I Efteraaret 1922 blev en taget levende af en Hund ved Baaring Badehotel; den syntes uskadt, men døde straks efter. I Efteraaret 1923 blev 1 skudt i Baaring Vig. Hans Jørgensen.

Rørdrum, *Botaurus stellaris*.

Om Rørdrummen ved Nisum Fjord meddeler J. Tang Petersen følgende: I 1917 hørtes den i de store Rørstrækninger ved Veddersø. Hvert Aar findes den i Rørene ved Nisum Fjord, hvor af og til nogle er blevet skudt. I 1919 blev der af en Fisker fundet et Kuld Æg paa 6.

Sort Ibis, *Plegadis falcinellus*.

M. Larsen meddeler følgende: »Et Eksempel blev skudt den 7. August 1926 i Ryaa Enge, nær Aaens Udløb i Limfjorden. Blandt Folk, som færdedes paa den omtalte Lokalitet, gik der Rygter om en sort Fugl, hvis Navn ingen kendte; den maa altsaa i nogle Dage have opholdt sig paa Stedet. En Jæger drog ud med Bøssen og vendte hjem med den skudte Fugl, der blev udstoppet. Fuglen er ensfarvet mørkt kobberbrun over det hele, maaske dog med en mørkere Tone paa Ryg og Vinger, men ikke sort. Foran paa Halsen findes 3—4 hvide Pletter tæt samlede og af Størrelse tilsammen som en 1-Krone. Over hele Fuglen ligger et stærkt Metalskær«.

Stork, *Ciconia alba*.

Den 10. August 1924 saas mellem 40 og 50 Storke samlede paa Tagene paa Herregaarden Brolykke paa Syd-Langeland. J. D. Friderichsen.

Da Havundersøgelsesskibet »Dana« om Formiddagen den 22. April 1925 laa mellem Stevns Klint og Falsterbo, iagttoges en Flok Storke paa ca. 115 Stk. De fløj i en bølgende Linie, den ene bagved og lidt til Siden for den anden, i Retning mod

Nord-Nordøst over mod Sverige i en Højde af ca. 30 m over Havfladen. De var alle meget tilsmudsede efter den lange Rejse, og de sorte og hvide Farver stod ikke nær saa smukt mod hinanden, som hos de Storke, vi ser her om Sommeren. Erik M. Poulsen.

Sule, *Sula bassana*.

J. Tang Petersen meddeler, at han i 1918 fandt 1 paa Stranden ved Vesterhavet ud for Fjand. Nogle Aar før blev der fanget 1 levende paa Svendsholm, der ligger omtrent ved Sydenden af Nissum Fjord.

Vandrefalk, *Falco peregrinus*.

Et Par havde i 1927 Rede i en større Skov nogle Mil fra København. Reden fandtes i et af de højeste Bøgetræer, der var ganske utilgængeligt, og hvor Falken fik et Kuld Unger paa Vingerne. A. Koefoed.

Huldue, *Columba oenas*.

Den findes ikke ynglende i Brenderup-Eggen, men man ser den jævnlig paa Efteraarstrækket, og naar den første Vinter melder sig. Jeg har set den i Flokke, der talte fra ca. 20 til flere Hundrede, og de har da altid holdt til her i nogen Tid. Hans Jørgensen.

Ringdue, *Columba palumbus*.

A. Koefoed beretter, at Ringduen i de senere Aar er taget en Del til som Ynglefugl i København, saaledes at man nu næsten kan kalde den en Byfugl, ligesom Tilfældet er i forskellige andre Storbyer: London, Berlin og Amsterdam. Af nærmere Enkeltheder beretter han følgende: »Fra Begyndelsen af Aarhundredet har der paa Vestre Kirkegaard ynglet 2—3 Par. I Frederiksberg Have har der i mange Aar ynglet 6—8 Par; man ser dem overalt i Haven, ikke mindst paa Plænen ved Frederik VI's Statue; ofte ses 8—10 paa en Gang; de er meget tamme og lader sig fodre. I Søndermarken yngler der ogsaa nogle Par, men her kan man i Reglen ikke komme dem saa nær, at man kan fodre dem. I Østre Anlæg var der ikke mindre end 5 Par paa Reden i Maj 1930; de byggede ganske lavt i nogle store Tjørne. En Rede var anbragt i en Tjørn ved Indgangen

fra Stockholmsgade, hvor Færdselen hele Dagen er meget stor; men dette generede ikke Duen, der laa roligt og rugede. I Botanisk Have og i Ørstedsparken findes ogsaa enkelte Ynglepar, og enkelte Reder er fundet paa Holmens og Assistentens Kirkegaard. De to sidste Aar har der ligeledes ynglet et Par paa den lille Kirkegaard ved selve Holmens Kirke; i denne Rede blev udlagt 2 Kuld Æg; i 1930 har et Par bygget sin Rede ud for »Skipperforeningen«, Holmens Kanal 18; denne Rede var anbragt højt oppe i et Platantræ, og der blev i samme Rede udruget 2 Kuld Unger. Endelig kan anføres, at et enkelt Par af og til yngler paa Reformert Kirkes Plads i Gothersgade, ligesom flere Par hvert Aar har Rede i Rosenborg Have; endvidere holder et Par til ved Kancellibygningen, i Lerches Gaard, hvor de har Rede i et Lindetræ. Paa sidstnævnte Sted er de meget tamme, saa de kan fodres sammen med de tamme Duer, der findes her. En enkelt Gang er nogle ogsaa set søgende Føde paa Gaden sammen med tamme Duer.

Isfugl, *Alcedo ispida*.

J. Tang Petersen meddeler, at den er ret almindelig i Nærheden af Nørre Vosborg. I 1916—17 var der nogle ved Voldgraven og ved en Bæk, der løber til denne; ogsaa ved Storaen holdt flere til, og Skærum Mølles Sluseværk havde altid Besøg af en eller flere. I 1919 saas Isfuglen fra den 2. Oktober til omkring den 22. November. I 1920 saas den fra den 20. Juli og næsten hver Dag til den 25. Oktober. I 1921 saas den fra Begyndelsen af August og jævnligen siden. I Vintertiden holdt der sig 1 eller 2 ved Skærum Mølles Sluseværk.

Hans Jørgensen beretter, at den er en stadig Ynglefugl i Brinkerne langs Brændeaa ud for Faurskov i Nordvestfyn. Aaen, der her har et stærkt Fald, fryser sjældent til, saa man har Lejlighed til at se Isfuglen her Aaret igennem, ligesom man tit hører dens korte Skrig, medens den flyver hen over Gaarden eller den tilstødende Have. I Brenderup Egnen i Nordvestfyn træffes den ved Storaen lige saa almindeligt som før nævnt ved Brændeaa.

Vendehals, *Iynx torquilla*.

Arne Larsen saa og hørte i Foraaret 1927 flere Gange Vendehalsen paa Rønne Kirkegaard. Den opholdt sig der en Uges

Tid, men forsvandt saa; den 12. Maj 1928 iagttog han 2 Vende-halse, der under ustandselige Skrig fløj fra Træ til Træ, og den følgende Tid kunde den ses paa Kirkegaarden hver Dag.

Den 10. Juni fandt A. Kielberg ved Rønne dens Rede i en Mejskasse. Kassen var ophængt ca. 3 m fra Jorden paa et fritstaaende Træ i en mindre Park. Redematerialet var udelukkende Savsmuld. Den 15. Juli indeholdt Kassen 9 flyvefærdige Unger.

Grønspætte, *Picus viridis*.

J. Tang Petersen meddeler fra Nørre Vosborg, at han den 2. August 1920 saa 1, der kom flyvende lavt over Gaarden og siden jævnlgt holdt sig i Haven og Plantagen til den 16. September. I 1921 hørte han 1 skrige i Haven den 14. Oktober, og den blev der til den 20. November.

Rødrygget Tornskade, *Lanius collyrio*, og Stor Tornskade, *Lanius excubitor*.

Det har undertiden været drøftet, hvorledes Tornskaderne holder deres Bytte, naar de flyver; nedenstaaende Iagttagelse giver lidt Oplysning herom. A. Koefoed meddeler, at han ofte har bemærket, at den Rødryggede Tornskade bærer sit Bytte i Næbbet, men enkelte Gange har han set den bære det i Klørerne. I Dagene fra 22. til 30. Juni 1924 saa han ved Einsiedelsborg flere Gange, at Hannen bragte Byttet i Klørerne til Ungerne; en Dag saa han en Han komme flyvende med en større Genstand i Klørerne; den tabte Byttet, og det viste sig at være en ret stor Unge af Svensken.

Jes Rossen fortæller, at da han for nogle Aar siden en Vinterdag stod i sin Dør og fodrede Smaafuglene, skød pludselig en Stor Tornskade som en Spurvehøg ind mellem Spurvene, gav en af dem et Par Hug med Næbbet, tog den i Klørerne og fløj saaledes med den, fulgt af en Flok Spurve, der skældte ud af alle Kræfter.

Forstuesvale, *Hirundo rustica*.

Den 1. November 1925 iagttog F. Tranekjær 4, som jagede paa Strandvejen og i Haverne deromkring i Læ af den høje Bevoksning i en Villahave. O. Helms saa 1 ved Faaborg den 9. November 1930.

Bysvale, *Hirundo urbica*.

I Tilslutning til, hvad der tidligere er offentliggjort i Tidsskriftet om Bysvalens Ynglen i de senere Aar i København, giver Halfdan Lange følgende Beretning: »Fra September 1916, da jeg kom til København, har jeg aarlig set ynglende Bysvaler i Kvarteret ved Islands Brygge. I dette ret nye Kvarter byggede de mest under Altaner og Karnapper, tit lavt i 1.—3. Sals Højde. Rederne var ikke samlet tydeligt kolonivis, men dog talrigere i de Dele af Gaderne, som støder ud til Artillerivej, altsaa nær ved Amager Fællede. Jeg tænkte ikke paa at tælle Rederne eller Parrene, men antager, at der fandtes mellem 10 og 30 Par. Ofte mislykkedes Redebygningen og Fuglenes Ynglen.

1917 saas de første den 10. Maj; den 15. Maj var der ret mange, og den 24. Maj saas 3 færdigbyggede Reder. I 1918 saas enkelte den 10. Maj, i 1919 ligeledes enkelte den 16. Maj og i 1920 ligeledes enkelte den 17. Maj.

Angaaende Afrejsen har jeg Optegnelser fra 1918 og 1819. I 1918, den 7. September, fløj Ungerne endnu livligt til og fra Rederne; ofte var der ca. 30 Fugle i Flok højt over Husene. Den 4. Oktober saas 1 i Reden, og den 5. Oktober blev adskillige set, ja enkelte indtil den 20. Oktober.

I 1919 saas de i Sværme over Husene til den 16. September og enkelte endnu i nogle Dage derefter ved Rederne. Senere saas i Nærheden af Kvarteret nogle til 11. Oktober, og derefter saas endnu 2 den 23. Oktober. Ved Frederiksholms Kanal var der den 6. Oktober 1919 to nybyggede Reder.

Bjerglærke, *Alauda alpestris*.

Ved Nørre Vosborg har J. Tang Petersen kun set den en enkelt Gang, nemlig i Julen 1919; den færdedes da paa en Mark sammen med Snespurve.

Sortmejsse, *Parus ater*.

Hans Jørgensen angiver, at den er særdeles talrig som Ynglefugl i Naaleskovene i Brenderup-Eggen.

Misteldrossel, *Turdus viscivorus*.

Den fandtes 1921 ynglende i Faurskov Bjerges Skove, som hører under Faurskov Mølle i Nordvestfyn. Den kendtes let paa sit Varselskrig, som mindede om den Lyd, der høres, naar man

holder et optrukket Legetøjsautomobil i Haanden, mens Hjulene løber rundt. En af Ungerne blev skudt og udstoppet. I 1922—23 yngede der flere Par i det stærkt bakkede Terræn, der er bevokset med Naaleskov, og som støder op til de store Wedellsborgskove. Hans Jørgensen.

Husrødstjert, *Ruticilla titys*.

Under den ornithologiske Kongres i København 1926 saa A. Koefoed sammen med flere Kongresmedlemmer den 26. Maj en Han af denne Art ved Kronborg Slot. Den 22. Juni undersøgte han Stedet nærmere og fandt Reden, der var anbragt paa en Bjælke i et gammelt Skur. Reden indeholdt 3 ubefrugtede Æg, men 3 Unger skulde have forladt Reden faa Dage i Forvejen.

Blaahals, *Cyanecula suecica*.

En Han uden nogen Strubeplet i det blaa saas den 11. Maj 1925 i Hovmarksmosen Nord for København. Den sad længe med Brystet vendt mod Iagttagerne, der stod tæt ved, saa alle Enkeltheder let kunde ses, men nogen Plet i det blaa fandtes ikke. F. Bolt Jørgensen.

Hans Jørgensen fandt i Forsommeren 1923 en Hun død i Nærheden af Brenderup.

Bogfinke, *Fringilla coelebs*.

Om en Bogfinke, der sang langt hen i December Maaned i Rosenborg Have, foreligger der en Beretning fra R. Gram, der skriver: »Jeg har i December i Aar gentagne Gange, naar jeg ca. Kl. 8¹/₂ Formiddag kom gaaende gennem Kongens Have, hørt en Bogfinke synge. Jeg har særlig noteret at have hørt den den 22. og 23. December, og i Dag den 25. December, da jeg gik derhen netop for at nyde dens Sang, stod jeg i ca. 20 Minutter og hørte paa den. Den sang saa at sige uafbrudt, men var dog et Øjeblik nede paa Jorden for at søge Føde. Sangen var vel ikke fuldt saa kraftig, som man kan høre den om Foraaet, naar Bogfinken har udlært, men den kunde dog hele sin lille Melodi og slog hele Slaget.

Antagelig om den samme Bogfinke foreligger der fra C. Neergaard-Petersen en Meddelelse, der lyder saaledes: »Det var 3die Juledag om Formiddagen ved 10 Tiden, jeg hørte den

første Gang. Den sad ret højt oppe i et af de store Træer i Rosenborg Have inden for Jerngitteret mod Kronprinsessegade, tæt ved Hovedindgangen. Vejret var ved at slaa om fra Frost, og en fugtig Taage hang blaagraa i den i Forvejen mørke Luft. Da jeg fra Hjørneporten var kommet et Stykke ind i Haven, hørte jeg den, men hvis det ikke i Forvejen var sagt mig, at det var en Bogfinke, havde jeg næppe straks været paa det rene dermed, saa fremmedartet lød Sangen. Den bestod kun af de første Toner i Bogfinkens almindelige Sang, som Fuglen gentog flere Gange efter hinanden i en sammenhængende Strofe. Jeg stod stille og saa op i Trækronerne for at faa Øje paa Sangeren, og nu hørte jeg den synge helt, og det gjorde den adskillige Gange med Mellemrum, i hvilke den kun gentog de første Toner. Bogfinken vedblev at synge ihærdigt, snart paa den ejendommelige Maade, jeg først havde hørt, som om den holdt Prøve, snart helt ud, dog altid med en Udeladelse. De gjaldende eller sitrende Toner, hvormed Strofen plejer at slutte, og som vækker Forestilling om en lønlig Glæde, der ubehersket vælder frem, var ikke med, og jeg hørte dem heller ikke ved senere Besøg.

I den efter denne Oplevelse forløbne Tid er jeg adskillige Gange om Morgenen i forskelligt Vejr gaaet hen for at lytte under Bogfinkens Træer. Saavidt jeg har erfaret, er det kun paa dette ene Sted, dens Sang er hørt. Kun et Par Gange er jeg gaaet forgæves. Der har i Reglen været adskillige Bogfinker i Træerne og Buskene rundt om, men kun 1 Sang; Skole har den ikke dannet.

Kvækerfinke, *Fringilla montifringilla*.

Om mægtige Flokke af Kvækerfinker meddeler H. V. Brøndsted følgende den 30. Januar 1927: »I Eskemosegaards Skov ved Sydbredden af Sjølsø samles i denne Tid hver Eftermiddag ved 4—5 Tiden utallige Skarer af Kvækerfinker efter at have furageret i de omliggende Skove, hvor man i Dagens Løb kan se dem trække om i Flokke paa nogle faa Hundrede til flere Tusinde Individuer. Det er et betagende Syn at staa paa Engen ved Skoven og se Flokkene samles. Det ser ud, som om de nøgne Trætoppe efterhaanden springer ud med utallige Blade, saa tæt samles Fuglene paa Kvistene. Flok efter Flok fra alle Verdenshjørner kommer susende med Lyd som af mæg-

tige Stormkast; naar to Flokke slaar mod hinanden, blandes Individerne, idet de bremses med Vingerne, og saa staaer den nydannede, større Flok til Vejrs som Røg fra en Kæmpeskorsten eller bølger hen over Skoven i et langt Baand. Spektaklet af de snakkende Fugle, der har fundet sig en Plads, høres langt bort; det er en ubeskrivelig Lyd, der minder om den sydende Raslen, Stenene frembringer paa en Strandbred, naar en stor Bølge suges tilbage til Havet, blot er Lyden af Kvækerfinkerne mange Gange stærkere. Det er selvfølgelig vanskeligt at bedømme Antallet af disse mægtige Fugleskarer. Et Par Stikprøver fra forskellige Steder af Skoven gav meget lavt regnet Tusinde Fugle pr. 25 m². Fuglenes Nattekvarter er det nordvestlige Areal af Skoven og dækker ca. 12,000 m²; det giver, hvis Tætheden er nogenlunde konstant, hvad den synes at være, en halv Million Fugle, men jeg gør udtrykkelig opmærksom paa, at mit Skøn er meget forsigtigt; de fleste, der har set Fuglene og bedømt Antallet, gætter paa mindst en Million«.

Til Slut rettes en indtrængende Opfordring til Foreningens Medlemmer om at optegne, hvad der maatte komme til deres Kundskab angaaende interessante Tildragelser inden for Fugleverdenen, og at sende disse Iagttagelser til Formanden, Overlæge O. Helms, der vil drage Omsorg for, at de, saasart som muligt, kan blive offentliggjorte.
